

การวิจัยในชั้นเรียน: การพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ด้วยแบบฝึก
Move Do Flow ของนิสิตกลุ่มเครื่องมือเอกซับริ่ง ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Classroom Research: The Development of Movable-Do Sight Reading Skills
through the "Move Do Flow" Exercises among Third-Year Voice Major
Students in the Music Program, Faculty of Fine and Applied Arts, Thaksin
University.

สุภาพร ฉิมหนู^{1*}

Supaporn Chimnoo^{1*}

¹ อาจารย์, สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Lecturer, Department of Music, Faculty of Fine and Applied Arts, Thaksin University.

* Corresponding author, E-mail: pangvoice007@gmail.com

บทคัดย่อ

การอ่านโน้ตเป็นทักษะสำคัญสำหรับนิสิตที่ศึกษาดนตรีตะวันตก สำหรับการใช้ระบบโดเคลื่อนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการเปลี่ยนบันไดเสียง ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นโดยเฉพาะสำหรับผู้ฝึกด้านการร้องเพลง ควรฝึกฝนให้แม่นยำ บทความวิจัยฉบับนี้นำเสนอผลการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ด้วยแบบฝึก Move Do Flow กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตกลุ่มเครื่องมือเอกซับริ่ง สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาทักษะดนตรี 6 รหัสวิชา 0604346 ภาคเรียนที่ 2/2567 จำนวน 7 คน วัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ (1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ของนิสิตเครื่องมือเอกซับริ่งชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึก Move Do Flow (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อบทฝึก Move Do Flow ของนิสิตเครื่องมือเอกซับริ่ง ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) บทฝึก Move Do Flow จำนวน 5 บทฝึก และ (2) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิจัย คือ (1) ผลการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ด้วยแบบฝึก Move Do Flow พบว่า นิสิตมีทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่สูงกว่าก่อนเรียน (2) นิสิตมีระดับความพึงพอใจต่อบทฝึก Move Do Flow อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.78)

คำสำคัญ: การวิจัยในชั้นเรียน, ทักษะการอ่านโน้ต, ระบบโดเคลื่อนที่, บทฝึกมูฟโดโฟลว์

Abstract

Sight reading skills are essential for students studying Western music. The movable-do system helps learners comprehend changes in musical scales, which is particularly important for vocal majors who need to practice this skill with precision. This research article presents the findings of a study conducted in the classroom that focused on the development of movable-do sight-reading skills through the "Move Do Flow" exercises. The sample group included seven third-year voice major students from the Music Program at the Faculty of Fine and Applied Arts, Thaksin University. These students were enrolled in the course Music Practicum (0604346) during the second semester of the 1/2025 academic year. The objectives of this research were: (1) to enhance the sight-reading skills of third-year vocal music students in the Music program at Thaksin University using the Move Do Flow exercises, and (2) to assess the satisfaction levels of these students after participating in the exercises. The research instrument was (1) The Move Do Flow Exercise is about 5 lessons, and (2) a questionnaire of satisfaction. The research results indicated: 1) the post-test scores after the Move Do Flow exercises were higher than the pre-test scores, and (2) the learners' satisfaction was rated at a high level ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.78).

Keywords: Classroom Research, Sight-Reading Skills, Moveable Do, Move Do Flow Exercise

บทนำ

การอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านโน้ต และการรับรู้ทางดนตรีของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านการฝึกฝนสโตนทักษะตลอดจนการเข้าใจโครงสร้างทางบันไดเสียง โดยเฉพาะผู้เรียนดนตรีในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของบันไดเสียงให้ครบถ้วน เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขับร้องบทเพลงได้อย่างถูกต้องแม่นยำและตรงตามบันไดเสียงในบทเพลงต่าง ๆ สำหรับผู้เรียนเครื่องมือเอกซบร้องมักพบเจอกับบทเพลงที่หลากหลายอยู่เสมอ ซึ่งบางโอกาสต้นฉบับของบทเพลงเหล่านั้นอาจจะมีกุญแจเสียง (Key Signature) ที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าธรรมชาติเสียงของผู้ฝึก หรือเปลี่ยนคีย์เพลงอยู่บ่อยครั้งผู้ฝึกจำเป็นต้องอาศัยทักษะและความชำนาญในการปรับเปลี่ยนคีย์เพลง

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะดนตรี 5 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยใช้แบบฝึกทั่วไปซึ่งอาจมีระดับความยากที่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน จึงทำให้นิสิตในรายวิชานี้ขาดทักษะความสามารถด้านการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ ปัญหาหลักที่พบมีดังนี้ (1) นิสิตขาดความคล่องแคล่วในการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ (2) นิสิตไม่สามารถปฏิบัติการขับร้องแบบฝึกได้อย่างต่อเนื่อง (3) นิสิตบางรายไม่สามารถอ่านโน้ตให้ถูกต้องตามหลักวิธีการ (4) นิสิตขาดความแม่นยำในการปรับเปลี่ยนบันไดเสียงและพบข้อผิดพลาดจำนวนมาก จากปัญหาในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้วิจัยนำแบบฝึก "Move Do Flow" มาใช้กับนิสิตในรายวิชาทักษะดนตรี 6 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งเป็นผู้เรียนกลุ่มเดียวกันกับรายวิชาทักษะดนตรี 5 ของภาคเรียนที่ 1

“Move Do Flow” เป็นนวัตกรรมแบบฝึกทางดนตรีที่ผู้วิจัยได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อเป็นสื่อเสริมทักษะการอ่านโน้ตในรายวิชาสัททักซ์และการอ่านโน้ต และใช้ในการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ที่มีการฝึกปฏิบัติอ่านโน้ต สำหรับแบบฝึก “Move Do Flow” นั้น ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเพลงพื้นบ้านภาคใต้ ประกอบด้วย 5 บทฝึก ดังนี้ (1) ลำนำร้องเรือ อยู่ในกุญแจเสียง A minor (2) เกาหนั่งตะลุง อยู่ในกุญแจเสียง F Major (3) โนรารำลึก อยู่ในกุญแจเสียง E minor (4) อีแอ่นกล่อมลูก อยู่ในกุญแจเสียง D Major และ (5) ลมทะเลรองเง็ง อยู่ในกุญแจเสียง D minor

ดังนั้น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ให้กับนิสิตที่จะสามารถช่วยสร้างความทักษะในการขับร้องบทเพลง ตลอดจนพัฒนาทักษะการขับร้อง การฟังและการจดจำเสียง และทักษะทางดนตรี (Musicianship) ผู้วิจัยจึงนำบทฝึกข้างต้นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ของนิสิต จนกระทั่งสามารถปฏิบัติการขับร้องได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นิสิต ผู้วิจัยจะศึกษาความพึงพอใจของนิสิตเพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ของนิสิตเครื่องมือเอกซบร้องชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึก Move Do Flow
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อบทฝึก Move Do Flow ของนิสิตเครื่องมือเอกซบร้อง ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

Kemmis & McTaggart (1988) การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน โดยมีเป้าหมายหลัก คือ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ของนักเรียน ตลอดจนพัฒนาวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การวิจัยลักษณะนี้นั้นเน้นการนำผลไปใช้ได้จริงและรวดเร็ว เพื่อให้สามารถปรับปรุงการเรียนรู้ได้อย่างทันท่วงที เนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผู้สอนจึงต้องสังเกต วิเคราะห์ และหาวิธีการใหม่ ในการช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน จึงเป็นวิธีที่ช่วยให้ครูสามารถพัฒนาแนวทางการสอนได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ครูและเพื่อนร่วมงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน และร่วมกันพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประโยชน์สำคัญของการวิจัยในลักษณะนี้ คือ การทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียน ที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ทำให้ครูมีโอกาสนำตนเองผ่านการสะท้อนผลการปฏิบัติงานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ดังนั้น การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนจึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งสำหรับครูและนักเรียน

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

- ขั้นที่ 1 ขั้นการวางแผน (plan) คือ แนวทางปฏิบัติซึ่งตั้งความคาดหวังไว้เป็นการมองไปในอนาคตข้างหน้า การกำหนดแผนทั่วไปต้องมีความยืดหยุ่น เพื่อที่จะสามารถปรับให้เข้ากับ ความเปลี่ยนแปลงและความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ กิจกรรมที่เลือกเข้ามากำหนด ในการวางแผนต้อง ได้รับความร่วมมือในการอภิปรายเพื่อให้เกิดการวิเคราะห์และปรับปรุง การกำหนดแผนงานที่จะสามารถ ปฏิบัติได้จริงในสภาพการณ์ที่เป็นอยู่

- ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติ (act) การปฏิบัติจะดำเนินการตามแผนที่ได้วางแผนไว้อย่าง มีเหตุผลและมีการควบคุมอย่างสมบูรณ์ แต่การปฏิบัติจากแนวทางที่วางไว้มีโอกาสพลิกผันแปรตาม สถานการณ์และบุคคล แผนที่วางไว้สำหรับการปฏิบัติจะต้องสามารถปรับแก้ไขได้ และสามารถปรับปรุง ไปได้เรื่อย ๆ ตามผลการตัดสินใจเกี่ยวกับการกระทำนั้น ๆ

- ขั้นที่ 3 การสังเกต (observe) ทำหน้าที่เก็บบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผลที่ได้จาก การปฏิบัติงานมีรายงานหลักฐานที่มาจากวิจารณ์ญาณ การสังเกตอย่างรอบคอบและระมัดระวังเป็นสิ่ง จำเป็น เนื่องจากการปฏิบัตินั้นจะมีข้อจำกัด ข้อขัดแย้งของสภาพความเป็นจริง ข้อขัดแย้งทั้งหมดเหล่านี้ ไม่ค่อยชัดเจนและไม่มีทางคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตจะต้องมาจากการมองหลายแง่ หลายมุมในทุก ๆ ด้าน ผู้วิจัยเชิงปฏิบัติการต้องรายงานผลการสังเกตกระบวนการของการปฏิบัติและผล ของการปฏิบัติสังเกตสถานการณ์ของข้อขัดข้องของการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแผนการ ดำเนินงาน

- ขั้นที่ 4 การสะท้อน (reflect) การสะท้อนทำให้หวนคิดถึงการกระทำตามที่ได้ บันทึกไว้จากการสังเกตและการเก็บข้อมูลอื่น ๆ เป็นการประเมินอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยเชิงปฏิบัติการจะต้อง ตัดสินใจจากประสบการณ์ของตนเองว่า ผลของการปฏิบัตินั้นเป็นสิ่งที่ต้องตามประสงค์หรือไม่ และสามารถ ให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติต่อไป นอกจากนั้นการสะท้อนยังหมายถึงการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นก่อนที่จะ ดำเนินการจริงอีกด้วย การสะท้อนข้อมูลนี้จะช่วยในการวางแผนการดำเนินการในขั้นต่อไป ที่จะเป็นไปได้ สำหรับกลุ่ม และสำหรับแต่ละบุคคลด้วย

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับวิธีการอ่านโน้ตดนตรีสากล

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการการอ่านโน้ตดนตรีสากลนั้น ฌูร์ท สุธจิดต์ (2555) กล่าวว่า การอ่านโน้ตด้วยหลักการของโคดายนั้นมีหลากหลายทั้งการอ่านสัญญาณมือ (Hand Signal) และการใช้ สัญลักษณ์จังหวะ สำหรับการใช้ระบบเรียกชื่อตัวโน้ตด้วยภาษาละติน คือ โด เร มี ฟา โซ ลา ที โดยให้ตัว โน้ตโทนิค คือ ตัวโด ในบันไดเสียงเมเจอร์ และลาในบันไดเสียงไมเนอร์ เคลื่อนที่ไปตามบันไดเสียงต่าง ๆ และเรียกชื่อตัวโน้ตโดยใช้อักษรโรมัน คือ A B C D E F G แทน ลา ที โด เร มี ฟา โซ ควบคู่ไปด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนจดจำเสียงได้ การอ่านโน้ตมีหลากหลายรูปแบบแต่ที่นิยมใช้ในการเรียนการสอน ระดับอุดมศึกษาแบ่งออกเป็น 2 วิธีการ ได้แก่ การอ่านโน้ตแบบระดับโดคงที่ (Fixed Do) การอ่านโน้ต แบบโดเคลื่อนที่ (Moveable Do) โดยมีรายละเอียดดังนี้

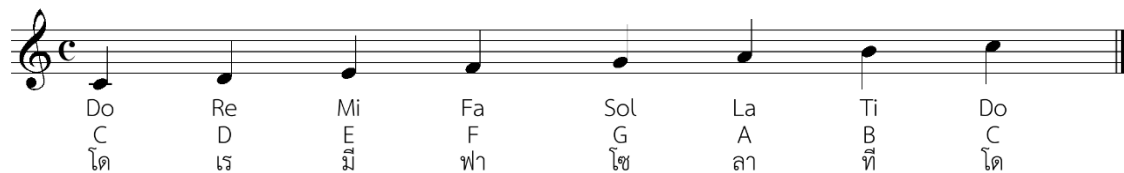
1. การอ่านโน้ตแบบระบบโดคงที่ (Fixed Do) เป็นวิธีการอ่านโน้ตที่ใช้กันโดยทั่วไป โดยเฉพาะการปฏิบัติเครื่องดนตรี มีวิธีการอ่านออกเสียงเป็น โด(Do) เร(Re) มี(Mi) ฟา(Fa) โซ(Sol) ลา(La) ที(Ti) แบบไม่มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งและระดับเสียงโน้ต โดยเสียงโน้ตจะมีค่าคงที่และอ่านออกเสียง ตามตัวโน้ตในบันไดเสียงนั้น ๆ ซึ่งแตกต่างจาก Moveable Do ที่ “โด” สามารถเปลี่ยนตำแหน่งไปตาม โทนิค (Tonic) ของบันไดเสียง ดังตารางที่ 1 วิธีการอ่านโน้ตแบบระบบโดคงที่

ตารางที่ 1 วิธีการอ่านโน้ตแบบระบบโดคงที่

เสียงโน้ต	ตัวอักษร	วิธีการอ่าน
Do	C	โด
Re	D	เร
Mi	E	มี
Fa	F	ฟา
Sol	G	โซ
La	A	ลา
Ti	B	ที

บันไดเสียง C Major

ภาพที่ 1 ตัวอย่างการอ่านโน้ตด้วยระบบโดคงที่ในบันไดเสียง C Major

เมื่อบันไดเสียงใดก็ตามที่มีโน้ตเสียงชาร์ปหรือโน้ตเสียงแฟลตอยู่ด้วยในบันไดเสียง หากอ่านโน้ตด้วยระบบโดคงที่ ผู้ฟังจะต้องออกเสียงโน้ตชาร์ปหรือแฟลตนั้นให้ถูกต้องตามวิธีการด้วย นั่นคือ ถ้าเป็นโน้ตชาร์ปให้เปลี่ยนเป็นเสียง i หรือ อี และ ถ้าเป็นโน้ตแฟลตให้เปลี่ยนเป็นเสียง e หรือ เอ ตามระบบบันไดเสียงโครมาติก ยกตัวอย่าง เสียงโน้ต F# อ่านว่า ฟี เสียงโน้ต C# อ่านว่า ดี ดังภาพที่ 2 ตัวอย่างการอ่านโน้ตด้วยระบบโดคงที่ในบันไดเสียง D Major

บันไดเสียง D Major

ภาพที่ 2 ตัวอย่างการอ่านโน้ตด้วยระบบโดคงที่ในบันไดเสียง D Major

2. การอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ (Moveable Do) จะยึดวิธีการอ่านโน้ตจากบันไดเสียงเมเจอร์ 7 เสียงเป็นหลัก ได้แก่ Do Re Mi Fa Sol La Ti โดยที่โน้ตเสียงโดจะเป็นโน้ตโทนิค (Tonic) กล่าวคือตัวโน้ตลำดับที่ 1 ของบันไดเสียงให้อ่านออกเสียงเป็น “โด” จากนั้นตัวโน้ตลำดับที่ 2 ของบันไดเสียงให้อ่านออกเสียงเป็น “เร” ซึ่งเสียงโน้ตลำดับต่อจากนั้นจะแปรเปลี่ยนตามบันไดเสียงเมเจอรื้นั้นคือ Do Re Mi Fa Sol La ทั้งนี้ เมื่อผู้ฟังอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่แล้วไม่จำเป็นต้องออกเสียงโน้ตชาร์ปหรือแฟลตอีกต่อไป

ตารางที่ 2 วิธีการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่

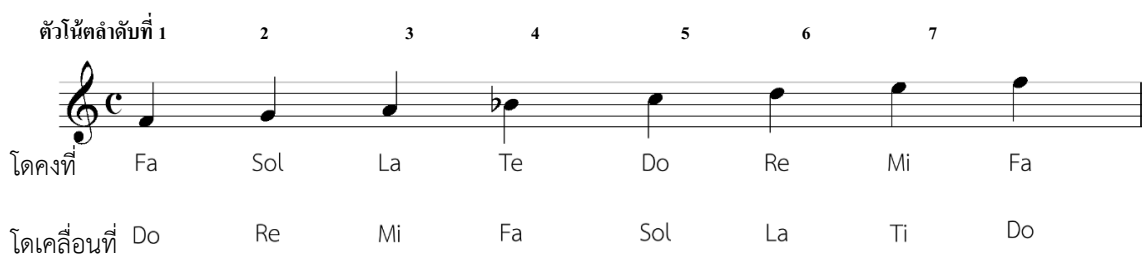
ลำดับของตัวโน้ต	วิธีการอ่าน	
ตัวโน้ตลำดับที่ 1 ของบันไดเสียง	Do	โด
ตัวโน้ตลำดับที่ 2 ของบันไดเสียง	Re	เร
ตัวโน้ตลำดับที่ 3 ของบันไดเสียง	Mi	มี
ตัวโน้ตลำดับที่ 4 ของบันไดเสียง	Fa	ฟา
ตัวโน้ตลำดับที่ 5 ของบันไดเสียง	Sol	โซ
ตัวโน้ตลำดับที่ 6 ของบันไดเสียง	La	ลา
ตัวโน้ตลำดับที่ 7 ของบันไดเสียง	Ti	ที

ภาพที่ 3 ตัวอย่างการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ในบันไดเสียง D Major

จากภาพที่ 3 แสดงตัวอย่างการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ในบันไดเสียง D Major ซึ่งสามารถอธิบายวิธีการอ่านโน้ตในบันไดเสียงด้วยระบบโดเคลื่อนที่ได้ดังนี้

โน้ต D เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 1 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “โด”
 โน้ต E เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 2 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “เร”
 โน้ต F# เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 3 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “มี”
 โน้ต G เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 4 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “ฟา”
 โน้ต A เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 5 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “โซ”
 โน้ต B เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 6 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “ลา”
 โน้ต C# เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 7 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “ที”

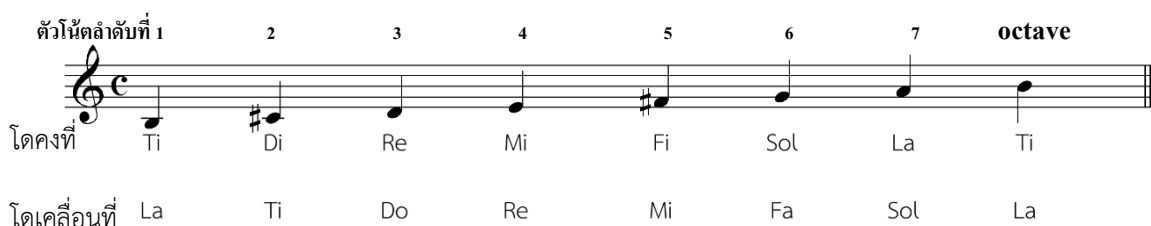
ภาพที่ 4 เปรียบเทียบวิธีการอ่านโน้ตด้วยระบบโดคงที่กับระบบโดเคลื่อนที่ ในบันไดเสียง F Major

จากภาพที่ 4 แสดงตัวอย่างการอ่านโน้ตด้วยระบบโดคงที่กับระบบโดเคลื่อนที่ ในบันไดเสียง F Major ซึ่งสามารถอธิบายวิธีการอ่านโน้ตในบันไดเสียงด้วยระบบโดเคลื่อนที่ได้ดังนี้

- โน้ต F เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 1 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “โด”
- โน้ต G เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 2 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “เร”
- โน้ต A เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 3 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “มิ”
- โน้ต Bb เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 4 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “ฟา”
- โน้ต C เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 5 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “โซ”
- โน้ต D เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 6 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “ลา”
- โน้ต E เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 7 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “ที”

ถ้าเป็นบันไดเสียงไมเนอร์นั้นเมื่อผู้ฝึกอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ให้ผู้ฝึกยึดวิธีการอ่านโน้ตจากบันไดเสียงเนเจอร์ลไมเนอร์เป็นหลัก ได้แก่ La Ti Do Re Mi Fa Sol La โดยที่โน้ตเสียงลาจะเป็นโน้ตโทนิค กล่าวคือตัวโน้ตลำดับที่ 1 ของบันไดเสียงไมเนอร์นั้นให้อ่านออกเสียงเป็น “ลา” จากนั้นตัวโน้ตลำดับที่ 2 ของบันไดเสียงให้อ่านออกเสียงเป็น “ที” ซึ่งเสียงโน้ตลำดับต่อจากนั้นจะแปรเปลี่ยนตามบันไดเสียงไมเนอร์ นั่นคือ La Ti Do Re Mi Fa Sol La ดังภาพที่ 5 ตัวอย่างการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ในบันไดเสียง B ไมเนอร์

ภาพที่ 5 ตัวอย่างการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ในบันไดเสียง B เนเจอร์ลไมเนอร์

จากภาพที่ 5 ตัวอย่างการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ในบันไดเสียง B เนเจอร์ลไมเนอร์สามารถอธิบายวิธีการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ได้ดังนี้

- โน้ต B เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 1 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “ลา”
- โน้ต C# เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 2 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “ที”
- โน้ต D เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 3 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “โด”
- โน้ต E เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 4 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “เร”
- โน้ต F# เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 5 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “มิ”
- โน้ต G เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 6 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “ฟา”
- โน้ต A เป็นตัวโน้ตลำดับที่ 7 ของบันไดเสียง อ่านออกเสียงว่า “โซ”

การอ่านโน้ตแบบระบบโดคงที่และระบบโดเคลื่อนที่ นั้นเป็นทักษะพื้นฐานของนิสิตระดับปริญญาตรีที่ควรอ่านโน้ตด้วยความคล่องแคล่วแม่นยำเพื่อจะสามารถนำทักษะดังกล่าวไปใช้บรรเลงกับเครื่องดนตรีของตนเองและฝึกฝนการอ่านโน้ตในสัดส่วนที่ซับซ้อนมากขึ้นในอนาคต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

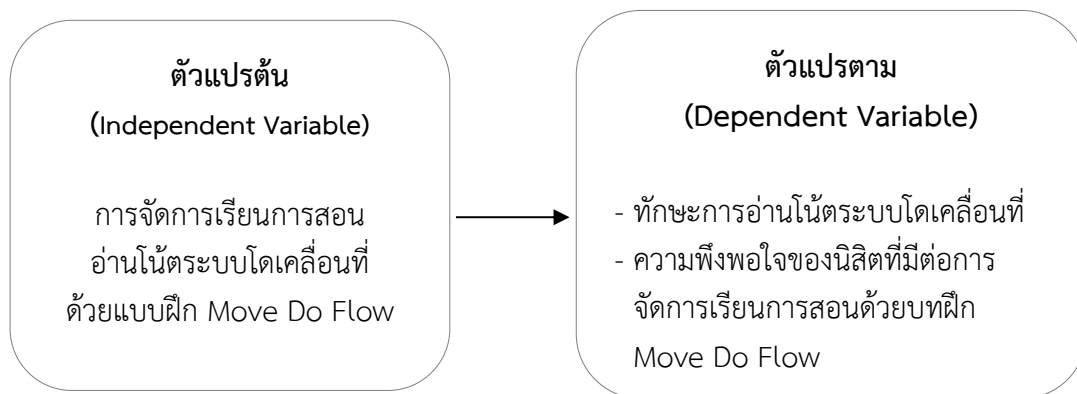
การฝึกร้องแบบ Movable Do นั้นสามารถช่วยแก้ปัญหาการร้องโน้ตเพี้ยน ดังที่ แก้วกาญจน์ ชื่นเป็นนิจ และดวงใจ ทิวทอง (2559) ได้กล่าวไว้ว่าระหว่างการศึกษาการฝึกซ้อมการแสดงคอนเสิร์ตนั้น มักพบปัญหาเรื่องระดับเสียง (Pitch) ไม่แม่นยำเท่าที่ควรทำให้เกิดการติดขัดการในสื่อสารอารมณ์เพลง ซึ่งการร้องซิงโครไนซ์ตามบันไดเสียงลงไปด้วยระบบ Move Do ของกุญแจเสียงนั้น ๆ จากส่วนของจุดที่มีโน้ตโครมาติกมากและร้องเร็วพร้อมกับการเล่นเปียโนจะทำให้การร้องนั้นดีขึ้นเรื่อย ๆ

เกียรติรัตน์ หุ่นสุวรรณ (2565) การพัฒนาทักษะการบรรเลงซอฮู้โดยใช้แบบฝึกต้นเพลงฉิ่งของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการบรรเลงซอฮู้ให้มีคุณภาพโดยใช้แบบฝึกเพลงต้นเพลงฉิ่งหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกเพลงต้นเพลงฉิ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

ฉัตรวลี ทองคำ (2557) ศึกษาประสิทธิผลการเล่นไวโอลินระดับพื้นฐานด้วยวิธีการร้องโน้ตสากลแบบโดเคลื่อนที่ พบว่า เมื่อผู้สอนให้ผู้ฝึกได้ร้องโน้ตด้วยวิธีการโยกย้ายที่ก่อนที่จะทำการบรรเลงไวโอลินทำให้ผู้ฝึกสามารถเล่นบทเพลงได้ตามกำหนดและถูกต้องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนผู้เรียนที่เรียนจากแบบฝึกหัดการร้องโน้ตสากลที่สร้างขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบฝึก Move Do Flow มาเป็นบทฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ให้กับนิสิตชั้นปีที่ 3 เครื่องมือเอกซบร้อง โดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตกลุ่มเครื่องมือเอกซบร้อง สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 40 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตกลุ่มเครื่องมือเอกซบร้อง สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาทักษะดนตรี 6 รหัสวิชา

0604346 ภาคเรียนที่ 2/2567 จำนวน 7 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึก Move Do Flow มีจำนวน 5 บทฝึก นำไปใช้สำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ของนิสิตเครื่องมือเอกซบร็อง ในรายวิชาทักษะดนตรี 6 รหัสวิชา 0604346 โดยใช้เวลาฝึกทั้งหมด 5 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง และมีการเก็บคะแนนก่อนนำไปใช้และหลังนำไปใช้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 50 คะแนน ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ICO) ผลที่ได้คือ 0.69 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.60 ให้คงไว้ หากมีค่าต่ำกว่า 0.50 แสดงว่าจะต้องแก้ไขหรือปรับปรุง จากนั้นผู้วิจัยนำไปหาค่าประสิทธิภาพโดยใช้สูตร (E1/E2) ตามขั้นตอนของภุชมนันต์ วัฒนาณรงค์ (2538) ผู้วิจัยนำแบบฝึกไปทดลองกับกลุ่มนิสิตที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1.การทดลองเดี่ยวกับนิสิต 2.การทดลองกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มละ 5 คน จำนวน 3 กลุ่ม เพื่อฝึกปฏิบัติการขับร้องร่วมกัน 3. นำไปใช้กับนิสิต จำนวน 7 คน เพื่อฝึกปฏิบัติการขับร้องและนำเสนอการขับร้องในห้องเรียนดนตรี นำผลที่ได้และปัญหาที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจากการใช้แบบฝึก Move Do Flow พบว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนที่ได้จากการประเมินระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 71.20/76.30 สูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

2.2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้จากการสอนอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ ด้วยบทฝึก Move Do Flow ของนิสิตกลุ่มเครื่องมือเอกซบร็อง ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ในรายวิชาทักษะดนตรี 6 รหัสวิชา 0604346 ภาคเรียนที่ 2/2567 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วัดประเมินใน 3 ด้าน คือ ด้านความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านความพึงพอใจในการวัดและประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าระหว่าง 0.67–1.00 แล้วนำไปทดลองก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.78

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขั้นก่อนการทดลอง

- ชี้แจงและทำความเข้าใจแก่นิสิตเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ รวมถึงชี้แจงการนำบทฝึก Move Do Flow มาใช้พัฒนาทักษะการอ่านโน้ตในชั้นเรียน
- ทดสอบก่อนเรียนเพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ จำนวน 30 คำถาม
- ทบทวนองค์ความรู้ของนิสิต เกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีและหลักการปฏิบัติทักษะการอ่านโน้ตก่อนเข้าเนื้อหาบทเรียน
- บรรยายพร้อมสาธิตวิธีการปฏิบัติการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ พร้อมให้นิสิตปฏิบัติตามผู้สอน
- ประเมินความเข้าใจและสังเกตพฤติกรรมของนิสิต ด้วยการซักถามรายบุคคลและให้นิสิตสาธิตการร้องโน้ตจากโจทย์ที่ผู้สอนกำหนดไว้

3.2 ขั้นทดลอง

จากขั้นก่อนการทดลองผู้สอนได้ทำการทดสอบก่อนเรียน ทบทวนความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีและหลักการปฏิบัติทักษะการอ่านโน้ต ตลอดจนการบรรยาย สาธิตวิธีการปฏิบัติการอ่านโน้ตด้วย

ระบบโดเคลื่อนที่ และประเมินความเข้าใจและสังเกตพฤติกรรมของนิสิตเรียบร้อยแล้วสำหรับวิชาทักษะดนตรี 6 มีระยะเวลาการเรียนการสอน จำนวน 4 ชั่วโมง โดยชั่วโมงที่ 1 ถึง ชั่วโมงที่ 2 ผู้สอนกำหนดให้เป็นการปฏิบัติบทฝึก และชั่วโมงที่ 3 - ชั่วโมงที่ 4 ให้ผู้เรียนฝึกขับร้องบทเพลง สำหรับชั้นทดลอง ผู้สอนกำหนดการใช้บทฝึก Move Do Flow ทั้งหมด 5 บทฝึก ตามลำดับดังนี้

บทฝึกลำดับที่ 1 ลำนำร้องเรือ	อยู่ในกุญแจเสียง A minor
บทฝึกลำดับที่ 2 เกาหนิงตะลุง	อยู่ในกุญแจเสียง F Major
บทฝึกลำดับที่ 3 โนรารำลึก	อยู่ในกุญแจเสียง E minor
บทฝึกลำดับที่ 4 อีแอ่นกล่อมลูก	อยู่ในกุญแจเสียง D Major
บทฝึกลำดับที่ 5 ลมทะเลรองเง็ง	อยู่ในกุญแจเสียง D minor

นำบทฝึก Move Do Flow มาใช้กับนิสิตคาบเรียนละ 1 บทฝึก รวมทั้งหมด 5 ครั้ง แต่ละคาบเรียนมีกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
 - กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการฝึกปฏิบัติการร้องโน้ต พร้อมทั้งทบทวนเนื้อหาการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่เพื่อให้ นิสิตสามารถเชื่อมโยงความเข้าใจไปสู่การใช้บทฝึก Move Do Flow
2. ชี้นสอนและฝึกปฏิบัติการ
 - แต่ละบทฝึกนั้นผู้วิจัยจะทำการบรรยายพร้อมสาธิตวิธีการขับร้องพร้อมให้นิสิตปฏิบัติตาม
 - ประเมินความเข้าใจและสังเกตพฤติกรรมของนิสิต โดยการซักถามรายบุคคล พร้อมให้นิสิตสาธิตการร้องโน้ตอีกครั้งเพื่อประเมินความเข้าใจและสังเกตพฤติกรรม
 - มอบหมายความรับผิดชอบให้นิสิตฝึกซ้อมและทบทวนความเข้าใจด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในคาบเรียนจำนวน 30 นาที ระหว่างการฝึกซ้อมนั้นผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรม หากนิสิตเกิดความสงสัยหรือต้องการคำแนะนำเพิ่มเติม ผู้วิจัยจะช่วยเหลือและอธิบายเพิ่มเติมจนกว่านิสิตจะสามารถปฏิบัติได้อย่างเข้าใจและเพื่อให้ นิสิตมีพัฒนาการดีขึ้น
3. ชี้นสรุป
 - ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติการขับร้องโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่โดยให้นิสิตขับร้องบทฝึกหน้าชั้นเรียน แล้วให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุง หากนิสิตยังไม่สามารถปฏิบัติบทฝึกได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้วิจัยจะทำการเสริมแรงเชิงบวกให้แก่ นิสิตเพื่อสร้างกำลังใจพร้อมให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนช่วยกันเสริมแรงด้วย
 - หลังจากการเรียนและปฏิบัติบทฝึกในชั้นเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้มอบหมายความรับผิดชอบให้นิสิตได้ฝึกซ้อมบทฝึกในระหว่างสัปดาห์ โดยให้นิสิตบันทึกคลิปวิดีโอการฝึกซ้อมแล้วนำส่งผู้วิจัยผ่านกลุ่มไลน์ หากพบว่านิสิตมีข้อผิดพลาดผู้วิจัยจะทำการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุง

3.3 ขั้นหลังการทดลอง

- เมื่อเรียนบทฝึกครบทั้งหมดแล้ว ผู้สอนจะทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ จำนวน 30 คำถาม และให้นิสิตตอบแบบประเมินความพึงพอใจ
- เขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 คะแนนที่ได้จากการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตด้วยระบบโดเคลื่อนที่ นำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

4.2 คะแนนที่ได้จากความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อแบบฝึกหัดนำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของสมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ (2554)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ของนิสิตเครื่องมือเอกซบร่อง ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ด้วยแบบฝึก Move Do Flow

ตารางที่ 3 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่โดยใช้แบบฝึก Move Do Flow

การทดสอบ	ข้อคำถาม	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	30	80	65.30	2.60
หลังเรียน	30	80	76.21	2.63

จากตารางที่ 3 พบว่า นิสิตมีผลการทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.60 และมีการทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 76.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.63 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นิสิตมีทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่สูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตเครื่องมือเอกซบร่อง ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ หลังจากใช้แบบฝึก Move Do Flow

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตหลังจากใช้แบบฝึก Move Do Flow

ข้อ	ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	แปลความ
1	การเรียนด้วยแบบฝึก Move Do Flow สามารถทำให้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่	4.27	0.75	มาก
2	เนื้อหาบทฝึกสามารถสื่อความหมายให้นิสิตเข้าใจการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ได้ดี	4.18	0.94	มาก
3	การเรียนด้วยแบบฝึก Move Do Flow ช่วยให้นิสิตสามารถเข้าใจวิธีการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ได้มาก	4.55	0.66	มากที่สุด

ยิ่งขึ้น				
4	ความยาวของบทฝึกมีความเหมาะสมและช่วยสร้างความเพลิดเพลินให้กับนิสิตได้ดี	3.82	0.72	มาก
5	ปริมาณของบทฝึกเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.18	0.57	มาก
6	ความยากง่ายของบทฝึกเหมาะสมกับระดับของนิสิต	3.64	0.98	มาก
7	นิสิตสามารถนำความรู้ที่ได้จากบทฝึกไปประยุกต์ใช้ได้จริง	4.00	0.63	มาก
8	ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนการส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	4.64	0.94	มากที่สุด
9	การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ในการเรียน	4.45	0.76	มาก
10	ความพึงพอใจโดยรวมต่อบทฝึก Move Do Flow	4.45	0.86	มาก
เฉลี่ย		4.22	0.78	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตที่เรียนด้วยบทฝึก Move Do Flow อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.78) ภาพรวมความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อบทฝึก Move Do Flow อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.86) ทั้งนี้ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนการส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.94) รองลงมา คือ ด้านการเรียนด้วยแบบฝึก Move Do Flow ช่วยให้นิสิตสามารถเข้าใจวิธีการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนได้มากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.66) การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ในการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ ส่วนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ความยากง่ายของบทฝึกเหมาะสมกับระดับของนิสิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.98)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยจากทดลองใช้แบบฝึก Move Do Flow กับนิสิตเครื่องมือเอกซบร็อง ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีค่าประสิทธิภาพ 71.20/76.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (70/70) สะท้อนให้เห็นว่าแบบฝึกนี้สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่ให้กับนิสิตเอกซบร็องได้ดี ปัจจัยอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะของนิสิตเกิดจากการออกแบบบทฝึกที่คำนึงถึงลักษณะเฉพาะของนิสิตเอกซบร็อง ซึ่งอาจไม่ได้มีทักษะการอ่านโน้ตที่คล่องแคล่วเท่ากับนิสิตที่เรียนเครื่องดนตรีอื่น โดยกำหนดอัตราจังหวะ สัดส่วนของโน้ต เสียงโน้ต โดยเฉพาะการเลือกบันไดเสียงที่ไม่ยากจนเกินไปและเอื้อต่อการพัฒนาและฝึกฝนการร้องเพลงอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นิสิตสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน เมื่อนำไปใช้จริงพบว่า นิสิตมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในทุกบทเรียน คะแนนของนิสิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นว่าแบบฝึกนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการร้องเพลงเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นิสิตเกิดความมั่นใจและมี

แรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดทางดนตรีศึกษา ซึ่งระบุว่า การเรียนรู้ดนตรีที่มีโครงสร้างชัดเจนและเหมาะสมกับนิสิตสามารถช่วยพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้แบบฝึกที่ออกแบบมา โดยเฉพาะสำหรับนิสิตเอกซบร้องช่วยลดอุปสรรคด้านการอ่านโน้ต และส่งเสริมการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับ Willems(1977) ที่ได้กล่าวว่า การฝึกผ่านแบบฝึกที่มีโครงสร้างจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป เมื่อนิสิตได้ใช้บทฝึกอย่างต่อเนื่องจะเกิดการสังสรรค์ทักษะทั้งด้านโสตทักษะ ทักษะการจดจำเสียง และทักษะด้านอื่นที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาในขณะที่ฝึกอยู่นั้น จะส่งผลให้พัฒนาการด้านการร้องเพลงที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ แก้วกาญจน์ ชื่นเป็นนิจ และดวงใจ ทิวทอง (2559) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการแสดงซบร้องที่มุ่งพัฒนาทักษะการซบร้องเพลง การตีความ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ระหว่างการฝึกซ้อม จากการวิจัยข้างต้นพบว่า มีการแก้ไขปัญหาการร้องเพี้ยนโดยการร้อง Solfege โดยร้องชื่อโน้ตตามบันไดเสียงด้วยระบบ Moveable - Do คือร้องโน้ตอิงตามกุญแจเสียงที่เกิดขึ้นโดยตัวโดเป็นโทนิคของกุญแจเสียง สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ ที่นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนที่แล้ว ผู้วิจัยยังต้องการให้นิสิตสามารถพัฒนาทักษะการร้องเพลงให้ตรงตามเสียงโน้ตอย่างถูกต้องด้วย

แม้ว่าผลการวิจัยจะแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่ยังมีปัจจัยที่อาจต้องพิจารณาเพิ่มเติม เช่น ความแตกต่างของระดับพื้นฐานทางดนตรีของนิสิตแต่ละคน ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมของนิสิต และปัจจัยด้านอารมณ์และแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะ ในอนาคต อาจมีการปรับปรุงแบบฝึกให้มีความยืดหยุ่น หรือเพิ่มเทคนิคการฝึกที่หลากหลายที่สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนิสิตที่เรียนด้วยบทฝึก Move Do Flow อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.78) ด้านที่นิสิตมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ตลอดจนการส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.94) จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแบบฝึกในการถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก Move Do Flow ไม่ได้เป็นเพียงการฝึกฝนทักษะด้านการร้องเพลงเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นิสิตสามารถเข้าใจแนวคิดของดนตรีอย่างลึกซึ้งและกล้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ช่วยให้พวกเขาสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีเข้ากับการปฏิบัติจริง ทั้งนี้ การที่ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างชัดเจนและกระตุ้นให้นิสิตมีส่วนร่วมอาจเป็นผลมาจากแบบฝึกที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ต่อมาในด้านความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับการเรียนด้วยแบบฝึก Move Do Flow ช่วยให้นิสิตสามารถเข้าใจวิธีการอ่านโน้ตระบบโดเคลื่อนได้มากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.66) จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานบ่งบอกว่านิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งหมายความว่า แบบฝึกนี้สามารถช่วยให้นิสิตส่วนใหญ่เข้าใจการอ่านโน้ตได้ดีขึ้นจริง สอดคล้องกับ เป็รื่อง กุมุท (2537) ได้กล่าวถึงปัจจัยการทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จหรือบรรลุถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้นั้นควรให้ความสนใจเกี่ยวกับ กระบวนการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน ตลอดจนการจัดเตรียมเครื่องมือ สื่อการสอน อุปกรณ์ให้เพียงพอพร้อมเพราะสื่อการสอนแต่ละชนิดนั้นย่อมมีส่วนช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชาได้ นอกจากนี้ ความพึงพอใจในด้านปริมาณของบทฝึกเหมาะสมกับเวลาเรียน นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.57) แสดงให้เห็นว่าการออกแบบให้มีปริมาณและความยาวที่เหมาะสมกับกรอบเวลาใน

การเรียนรู้ทำให้นิสัยสามารถฝึกฝนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่รู้สีกว่าบทฝึกมากหรือน้อยจนเกินไป นิสัยสามารถฝึกฝนได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่รู้สีกเหนื่อยล้า สอดคล้องกับธวัชชัย พิชัยยันต์ (2565) ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการสอนทฤษฎีดนตรีตามแนวทางการสอนแบบโคตยา ความว่า ชุดการสอนที่ได้นั้นควรสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ในระยะเวลาสั้น ๆ ซึ่งการสอนด้วยวิธีการแบบโคตยา จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนอ่านโน้ตสากลด้วยระบบซอลฟา หรือ การ Move Do เช่นเดียวกับบทฝึก Move Do Flow ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แสดงให้เห็นว่าการอ่านโน้ตด้วยวิธีการ Move Do เป็นทักษะที่จำเป็นมากสำหรับผู้ฝึกทักษะทางดนตรี นอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านโน้ต การร้องเพลงได้แล้ว ยังส่งผลต่อการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรีตะวันตกอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จัดเตรียมบทฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้นิสัยสามารถนำไปฝึกฝนนอกเวลาเรียนจะช่วยเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตได้อย่างต่อเนื่อง
2. สนับสนุนให้นิสิตประยุกต์ใช้แบบฝึกเชื่อมโยงไปยังบทเพลงต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการขับร้องอย่างมืออาชีพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

1. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นนิสัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตาม ผู้สอนควรประเมินทักษะความสามารถของนิสัยก่อนเสมอโดยไม่มีติดกับแบบฝึกชุดนี้ ควรปรับปรุงหรือพัฒนาบทฝึกชุดใหม่เพื่อให้มีความเหมาะสมกับนิสัย
2. สามารถนำบทฝึก Move Do Flow ไปใช้ร่วมกับวิชาอื่นเพื่อให้นิสัยเกิดการเชื่อมโยงและเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้ง

เอกสารอ้างอิง

- เกษมสันต์ วัฒนาณรงค์. (2538). สื่อประสมในเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เกียรติรัตน์ หุ่นสุวรรณ. (2565). การพัฒนาทักษะการบรรเลงซออุ้โดยใช้แบบฝึกต้นเพลงฉิ่งของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 13(1), 99–112. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/truhusocjo/article/view/250504>
- แก้วกาญจน์ ชื่นเป็นนิจ และดวงใจ ทิวทอง. (2559). การแสดงขับร้องเดี่ยวโดย แก้วกาญจน์ ชื่นเป็นนิจ [วิทยานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. คลังปัญญาจุฬาฯ. <https://doi.org/10.58837/CHULA.THE.2016.363>
- ฉัตรวลี ทองคำ. (2557). การศึกษาประสิทธิภาพการเล่นไวโอลินระดับพื้นฐาน ด้วยวิธีการร้องโน้ตสากลแบบโคตยาที่. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 7(1), 85-95.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2555). ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 9 ฉบับปรับปรุงแก้ไข). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัชชัย พิชัยยันต์. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจด้วยชุดการสอน

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
HATYAI UNIVERSITY

ดนตรีสากลตามแนวคิดการสอนแบบโคตายของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2
วิทยาลัยนาฏศิลป์ะจันทบุรี [ปริญญานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].

DSpace JSPUI. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/2516>

เปรี๊อ กุมท. (2537). ประมวลสาระวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการสอน. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดารรณ. (2554). การยัดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ:
ดวงกลมพัปลิชิง.

Kemmis, S., & McTaggart, R. (1988). The action research planner. Deakin University Press.

Willems, E. (1977). L'éducation musicale: Principes et applications. Pro Musica.